

kat.komp.

17681

I Mag. St. Dr.

P

Kroszowski Hyacinthus Vistulae honorata
Gregorii Kroszowski

PANEG. et VITAE

Polon.

JE 427.

V I R T V S
H O N O R A T A

Perillustr: & Admodum Reuerendi D.

D. G R E G O R I I
K R O L I K O W S K I,
Archidiaconi & Officialis Sandecen.
Plebani Dobczycen. Grybou.

Quam

In Aditu eiusdem Archidiaconatus
Sandecen.

AD LYRAM POETICAM

H I A C I N T H V S K R O C Z O W S K I, Artz & Philosophi
Baccalau.

E X P O S V I T.

V. h.

C R A C O V I Æ,
In Officinâ Valeriani Piątkowski, A. D. 1647.

176815

Non mihi Odorati fœcunda Rolaria Pæsti,
 Thuriferaſq; Arabum fabula iactet opes,
 Gratius in noſtris fragrat KROLIKOWIA terris,
 Nam trahit & proprio, Numen odore ROSA.

Ioannes Oſtrowski,
 Stud. Eloquentiæ.

Perillustri et Adm: Rñdo Dño;

D. G R E G O R I O
K R O L I K O W S K I,
Archidiacono & Officiali Sandecen. Plebano
Dobczycen: Grybouien. &c.

Domino & Auunculo longè beneficentiss.

PROCEDENS in Magnos Archidiaconaliū honorū apices felicitas
Tua, tenuitatem exciuit meam vt indiuiso affectū passuq; eun-
tem ad summa comitarer, eoq; altitudinē vel calamum inferrem quō
totus eniteris. Nec verò id ambitioni imputes mea, quod ē parū non
dum egressus ad tam alta licentiosum egeram pedem; facit enim fortuna
Tua vt etiam ardui huius itineris quo per excelsa decurrū honorum Cas-
cumina, si non comes pedissequuū certe Tuus sim. Fateor quod interdū
etis minoribus animis sit Magnorum congressus, & vix de longiquo per-
missa veneratio; abhorrent enim promiscuum commercium illustris, & ra-
ra magnitudo multitudinem simul compatitur, quasi subuerente non ni-
hil maiestate, ne dum ad populares patet oculos, hac ipsa vulgi vicinia
dum euulgatur euilescat; sed alius scio apud Te mos, qui ita extra com-
munia prominus; vt tamen ad communia nunquam inaccessus pateas, Ma-
gnitudineq; Tuā etiam in minores influas. Hoc vero proprium sum-
morum bonorum est, vt nunquam sola sint, molemq; suam non ad vnum
aliquod indiuiduum, aut indiuisibile conerant, sed quasi dimidiata cum
pluribus fortuna; excelsa simul extensaq; sint. Per mouit tam insi-
gnis comitas Tua; etiam me indignum Nepotem, vt erga Te de propin-
quo officiosus esse, ac euolantem in summa Fortunam Tuam, calami saltem
obsequio adorare auderem; quo etiam in hoc passu, agnosceres
Tuam & sub Tuā alii enutritam pullum; si non degeneres pennas, eō atq;

A 2

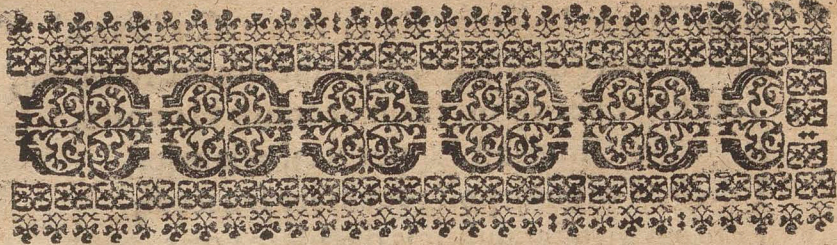
tolle

tolleret quò Te totum virtus extulit. Nec vero meus, ne dū temerario ca-
 lamo per immensum laudum Tuarum elactor Oceannm, & genitalibus Ce-
 ri Tuis, Palladias hasce applico pennas, ab Illustri dignitati Tuae exuber-
 scen sole, tearias orbi reddam ruinas, & quem condigno elogio venerari
 non possum, merito casu adorare cogar, quia meliorem in meis hisce con-
 tibus producem habeo Dadalum Te Perill. D. qui teneros hos
 sce calamos meos, iam inde à primo vitæ Tyrocinio, ad summa sed tamen
 per infima erudisti. Nullos fateor in hu aliquot quis offero paginis
 cultiorū eloquentia reperires flores, præter eos quos gentilitia Tua inse-
 uit ROSA; que per alios dignitatum subinde, transplantata hortos, &
 quasi per plures terras genitales circumferens dotes, dum non
 uisimè ad Sadecensis Archidiaconatus deducitur areolas, etiam me odo
 reallexit suo, ut eam prosequerer elogio, quam omnes boni suo præuen-
 runt suffragio. Et certe non incongruum videtur, se dum Regina hæc
 florum, ad meliorem extollitur culturam, non inuidi tanta fortuna Cer-
 teri flores, veltigalem reddant gratulationem, & inter eos promptus
 etiam se se sistat HYACINTHVS, qui vti sub Tuo cretus favore, Tuo
 aq̄ in hanc ætatem effotus benevolentia, quantulumcunq̄ hoc impuberis
 adhuc eloquentia, sine Oratorijs quidem, sed cum gentilitijs Tuis & tu-
 telaribus nominis sui floribus dedicat, consecratq̄; sperans quod sub Tuo
 de hinc munificentia, amittet illas lachrymabiles quas sibi præsens Apòl-
 lo (vti apud literarum amantes fit) importune ahenit, aut exuet, aut ob-
 literabit literas, DIXI.

Perrillustris et Adm: Rñde Dñationis Tuae

Humillimus Cliens,

Hyacinthus Krocowski Art: et Phil: Baccal.

P O E M A.

Gratulatorium adepti Honoris.

QVæsitum Virtute decus, multosq; per ausus
 Archidiaconæi conscensum culmen honoris,
 Incita mens agitat prælogo dicere verlu.
 Phæbe mihi sacros adspira cælitus ignes,
 Empyreoq; vagam mentem dignare calore,
 Et quam ratione Sacræ fastigia sedis
 Attigit, ac meritos **KROLIKOWSKI** cepit honores,
 (Scis etenim) resera canituro ex ordine vati.
 Vosquoq; Pieridum non impigra turba sororum
 Inceptis date vela meis, tenerumq; Poëtam
 Pegasei fontis sacro lustrate liquore,
 Ut mihi Fatidici repleto Numine Phæbi,
 In consanguineas fas sit decurrere laudes.

Iam latè Gracium meritis impleuerat Orbem,
 Grandæuosq; annos, per pulchra **GREGORIVS** acta,
 Duxerät in plures semper resolutior ausus.

B

Cum

Cum Tenor Aeternus Fati non passus in vna,
 Mundi parte diu, spatiosam hanc degere Mentem,
 Transdere per varios illam decreuit Honores.
 Ergo Concilium ad Fatales Aetheris ædes,
 Edicit, Totumq; poli adæcatare senatum,
 Et litem mandat publicis decidere votis.

Syrmate tum pullo Nox vastum texerat orbem,
 Atrataq; manus splendori iniecerat omni,
 Quando soporati inter mæsta silentia mundi,
 Abruptum longo cælum dilcessit hiatu,
 Et patuere cauis incognita mænia rimis.
 Alta quies Terræ; sed cæli talibus isti,
 Ostentis, dubio multum errauere rotatu,
 Ac tremefacta nouo stellarum Curia viso.
 Pallidiores habuit vultum; stetit ipse iubato,
 Empyreus Læo, non adeo generosus in igne
 Contraxitq; comas; stetit altis hispida Flammis,
 Serpens, & multo crinitam lumine caudam,
 In varios plicuit gyros, Taurumq; ferocem
 Parcius inclusam monuit dispergere lucem.
 Cætera Stellarum pisces flammæq; minores,
 Vt patuli videre viam per inania cæli,
 Ambiguum magno replerunt murmure cælum.

Est locus argenti qua se saturnia tractu
 Zona plicat, cinctisq; superbit baltheus Astris.
 Gemmeus hic paries fuluo superincubat auro
 Gêmeus in liquidū tholus arte rotatur. Olympum.

Fusili-

Fusilibusq; tumet stellis; per limina sparsus;
 Ablanditur onyx, & honora luce superbit;
 Cætera non viso testudo adcomitar auro
 Et cerni se posse negat; non marmora pinnis.
 Non Indum albet ebur; plenis stant lubrica gemis;
 Tecta grauantq; suas specioso pondere bases;
 Viuit gleba auro; senium quodsi affricet ætas.
 Parturit alternos fornix antiquus honores
 Fitq; suis melior damnis; vix taliter alto
 Oppressus pelago, hesternis iuuenescit ab vndis.
 Phæbus cum lotam producit ab æquore lucem.

Huc ad Condictum venit Fatale superni,
 Concilium cæli; medio SAPIENTIA cætu,
 Anteiens reliquum subsedit clara senatum,
 Inde superiecto BONITAS spectabilis ostro,
 Et placidis vittata oléis; cui pone propinquum,
 VERVM, ac purpureis renitens CLEMENTIA malis;
 Implêrunt grauidas sacrato lumine sellas.
 Parte alia VIRTVS, tortoq; accincta tonitru.
 IUSTITIA, & leni resoluta MODESTIA vultu,
 SPESq; vigil, cælesteq; AMOR pharetratus in igne,
 Cæteraq; æternum complêrunt agmina cærum.
 Postquam facta quies, & nullo tecta tumultu
 Pacificos, cepêre Patres; perculsa repenti
 Maiestate, suas extinxit curia flammæ,
 Natiuosq; diu est leuius iaculata nitores.
 Ecce Sacro surgens VIRTVS veneranda Senatu

Concussit læto crinalia sextâ reflexū,
Et tales placido formauit pectore voces.

Venimus hūc supremi ô Decretoria cæli
Numina; non rigidis vt refrenemus habenis
Vasfræ perfidiam terræ, pænasq; dolosum
Ac dudum meritos casus spargamus in orbem.
Maior cura vocat, quæ nostris fidere votis
Ultimaq; à tanto poscit decreta senatu.
Dentalijs quemcunq; volunt sua Fata tenorem;
Infrenetq; vagum fors arbitraria mundum,
Nos in diuersas KROLIKOVII Gloria curas
Dandaq; tam magnæ diducunt præmia menti.
Huic pridem meus ardet amor; seu exit abvndis,
Seu voluit rapidos in aquosa cubilia currus
Sol, fessosq; lauat sub anhela Thety iugales,
Semper amica mei verlatur imago GREGORII
Alsidiuisq; mihi tenuat præcordia curis,
Et nunc grandæuos pulchro cum perluit annos
Sudore, ac clarum quærit per egregia Nomen
Gesta, pares tanto capiti decernite Lauros
In meritumq; animū, meritos transfundite honores.

Dixit, & in toto iam rara silentia cælo
Sed dubius primum collecta per atria rumor
Incerto fremuit sonitu, tum crescere passim
Sybilus & totis capit consurgere testis.
Iamq; ardet varijs cælestis curia votis,
Inq; novos trahitur sensus; tamen omnis in vnum
Cura coit; cuncti paria in decreta laborant

Proq; K R O L I K O W S K I concordi voce duellant.
 Nec bene adhuc dubij cessarant murmura cæli,
 Nutabantq; suis Cæli capitolia votis;
 Cum splendentis S A P I E N T I A nixa sedili,
 Maturos fleat vultus, tacitoq; susurro
 Accitam Sacras P I E T A T E M mittit H O N O R I S
 Ad ledes; tantæ condigna vt premia menti
 Eroget, & reddat meritos aliquando decores.
 Illa celer roseis conuelat brachia pennis
 Legatosq; pedestrepidantibus alleuat alis,
 Nubilaq; admordet refugum subeuntia peplum.

Transierat canos æterno frigore montes,
 Possessumq; gelu grandæui culmen Atlantis,
 Et iuga Nimborum vicinis hirta procellis
 Cum videt incertas procul increbrescere terras.
 Campus erat latè diffusis mobilis vndis,
 Parte virens, reliquâ multis gibbosus ab annis.
 Hic domus A E t e r n i longè prælustis Honoris
 Colle super modico lentum surgebat in orbem,
 Non humili gleba, sed fuluo sutilis auro
 Et multo circum lapidum prætexta nitore,
 Hos fertur quondam puro primæua Metallo,
 Natura effinxisse lares, cum poneret imi
 Fundamenta soli, ac infantem gigneret orbem.
 Ante fores viridis per colles ac iuga campi,
 Magnorum rarecebant fragmenta Virorum,
 Quos tors excelsis quondam dignita trophæis

Tandem in natiua tumulauit puluere terra.
 Hic & Dentatos & grandia Nomina syllas
 Vrna tegit, Magnumq; anima cedente minorem.
 Sors eadem pariat cunctos; transibimus illuc
 Quotquot flammatis vitam producimus astris;
 Nec facundatos Regali sanguine Manes
 Eximet ille locus; veniet quæ miscet omnes
 Hora Duces, Sociosq; liget ad Sceptra ligones;
 Omnia puluis erunt & egenæ Nominis vmbra.

Et iam stellatis euoluerat area pennis,
 Decretasq; Sacro pede delibauerat Arces
 Nuntia Fatorum P I E T A S; tum forte capaces
 In Regum genios, meritam transfundere magni
 Sceptri versabat molem; raptam q; Parenti
 In caput Hæredis mitram transferre Nepotis,
 Cum veniens placido Pietas sic institit ore.
 O Domitor mundi, cuius sub iure tremiscit
 Quidquid signiferi comprehensum est limite Cycli
 Da faciles misereri aures, vultumq; supina,
 Empyreosq; Tuo assensu dignare Triones;
 Est Lechici quâ Sacra tument fastigia Craci
 Inclyta Sarmaticæ K R O L I K O W S K I fama Coronæ.
 Huic Roseos insperge dies, huic aurea sæcla
 Falcatoq; Patri regnatos instrue menses;
 Hoc te supremi moderatrix Curia cæli,
 Totusq; Aeterni poscit Conuentus Olympi.
 Nondum Legato vox omnis cesserat ore

Cum festinus Honor solio consurgit eburno,
 Cunctatufq; parum, nitido pendentia clauo
 ARCHIDIACONAEI, capit indumenta decoris,
 Tum roseos flectens vultus, fluidamq; comanti
 Vertice Cæsariem spatiola sede latentes
 Porrigit ad comites, & per propylæa vagantem
 Alta voce citat Famam sociumq; Fauorem
 Et quos interius secreti habuere penates.
 Primos Rumor agit passus, latèq; refulæ
 Syrma trahit chlamydis; simili cui scandit amiæn
 Fama comes, rutilos per tergum sparsa capillos,
 Et geminum præflans iucundo carmine cornu
 Ultima Floriferis it Gloria cincta coronis,
 Vndiq; strato oculis, & toto corpore ventos,
 Irritans pennis, quam circum, longa sequaci
 Turba gradu, & cupidi multū abibit vulgus Honoris.
 Hos vbi reclusis plantas aduertere portis
 Vidit & emotas Honorocius appetere auras,
 Archidiaconæi, tollens insignia Iuris,
 Itè ait, ac toto vosmet dispergite mundo,
 Cumq; Notata Sacro visetis mania Craco,
 In Krolikowianos, placidi migrate Penates
 Emeritamq; animam tanto redimite decore.
 Protinus in vastos portis bipatientibus illi
 Ocyus excurrunt campos, solitalq; perosi
 Pallas, Sidonijs conuelant corpora peplis.
 Hic pars plumatis sursum connititur Euris,

Nubilaq; alta petit, resupinilq; inuider astris,
 Pars lenes hiat in Zephyros, ac subtereuntem
 Seruat humum, gelidosq; extremis passibus agros
 Delibans, curuos tremulo facit alite gyros.
 Quâq; vagis plaudunt circumfulum æthera pennis
 Ac cliues tiliæ, ac hirsutæ vertice pinus
 Inclinant apices, expansa Ceraunia flexo
 Latè Lunantur collo, campi que reclines
 Submitunt humeros, & felix agmen adorant.
 At vero stygij pestis Lethæa fluenti
 Ac vduis lacrymis mæror, crinitaque sæuis
 Impietas hydriis, ac ferrea cedit Enio
 Ense minax, purumue mali submittit inane.

O nimium dilecte solo cæloq; Gregori
 Cui tam pronus Honor famulas in Têpora lauros,
 Congerit, & meritæ fert Inclÿta munera menti;
 Pande citos Animi postes, Fatilq; secundis
 Accipe longæuæ venientia pignora Laudis
 Iam claræ cecinêre tubæ, iam Fama per omnes
 Anteiens populos, magnas Tibi prouocat Vrbes
 Obuiam, & effusam citat ad Tua Nomina plebem.
 Ergo perge citus, quò summi curia cæli
 Quo vocat Aeterni felix comitatus Honoris,
 Non Tu sepositi per inhospita telqua Geloni
 Aut bifidum Tanaim Geticq; Borysthenis vndas;
 Non per Marmaricos & sæuæ colla Propontis
 Extremaq; oras queis Numen mugit in agris,

Alit in

Ast in prænoti scandes pia Tecta SANDECI
 lam q; Tuo pridem possessum Nomine vulgus.
 Hic locus est meritò: Pylios hîc transige canos.
 CECINI.

MELOS PLAUSIBILE

Quod

*Concinno magis affectus moderamine, quam metri
 modulamine.*

IOANNES OSTROWSKI Stud: Eloquentiæ
 suo & Fratris sui NICOLAI nomine eidem
 Patrono, Cecinit.

AVdite magni Sarmatiæ lares,
 Audi verendis obsita laureis,
 Multisq; sudatas trophæis
 Tende Lechis generosa ripas.
 Quacunq; pulchræ prodigus Istula
 Traludit vndæ; quæ Tanais ferox,
 Pigrâq; duratus sub Arcto,
 Tartaricus trahit Ister vndas:
 Altæ resurgant rura Poloniæ,
 Collesq; anhelos vertice cornui,

d

Et

Et quidquid est vbiq; Leechum,
 Huc auidas resupinet aures.
 Sic Æuiter nus disposuit Sator,
 Motâ verendi mole supercilij;
 Sic obsoleti sacra fati,
 Non dubio voluere nutu:
 Ut Sandecensis culmina gloriæ,
 Altaq; Honorum ferret adoras:
 Magnus KROLIKOWSKI; & regendo
 Subyceret sua colla vulgo,
 Vidi reflexo cum populus genu,
 Illi modestis adstreperet fonis,
 Sacerq; Mystarum Senatus,
 Attonitâ daret lo voce.
 Tunc & refusis fluctibus hispidæ
 Risere ripæ; saxa GREGORIVM
 Et prodigi circumeatus,
 Succiduo gemuere fluctu.
 Intonsa latè lustra ter obuias,
 Flexere frondes; ter saturæ niuis
 Valles, percussiq; circum
 Plausibus intonuere saltus.

Insidus almæ Nobile Lechiæ
 Felix GREGORI; quò facilem sequi
 Auara veræ Fama laudis
 Et cupidi vocat aura cæli.
 Pectus labori cedere nescium
 Obarma in ausus; en decorum lucra
 Pulchriq; summus limes æui
 Magnanimos citat ire calces.
 Quocunq; pulchros, Te genius feret
 Præceps in Actus; inclytus omnibus
 Noscere terris, Teq; seris
 Fama diu recitabit annis.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0007417

